

formální správnosti podle § 6 zák. o ss, t. j. zda závěr žal. úřadu neodporuje spisům, resp. zda vyplývá logicky z výsledku šetření ve spisech uloženého a zda úřad k němu dospěl za šetření podstatných předpisů o řízení správním. Přezkoumáváje pak s tohoto hlediska zmíněný závěr žal. úřadu, nemohl nss dáti za pravdu vývodům stížnosti, popírajícím v podstatě logickou souvislost závěru s okolností, na níž byl založen, když nelze právem tvrditi, že by nemohla v omyl uvést, případně od volby odvrátiti voliče okolnost, že kandidátní listina nebyla rozmnožena ve znění volební skupinou předloženém, liší-li se rozmnožené kandidátní listiny od originálu tím, že v nich není označeno zaměstnání a bydliště kandidátů a že není vydána úplně v jazyce, který je jazykem dotyčné volební skupiny. — — — —

Č. 9234.

Pojištění nemocenské (Slovensko): Za účinnosti vl. nař. č. 26/21 neplatí již ustanovení § 12 bodu 4 min. nař. č. 4790/1917 (k § 50 odst. 1 zák. čl. XIX:1907) o podporách v šestinedělí.

(Nález ze dne 2. května 1931 č. 6557.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v T. proti ministerstvu sociální péče o náhradu podpůrného nákladu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Okr. úřad v T. zavázal výměrem z 19. listopadu 1925 firmu E. & S. v S. podle § 12 zák. čl. XIX:1907, aby nahradila stěžující si pokladně podpůrný náklad částkou 176 Kč a to za pomoc při porodu a podporu v šestinedělí, poskytnuté manželce zaměstnance Rudolfa R., jež jmenovaná zaměstnavatelka přihlásila dne 4. července 1925 k pojištění opožděně a po onemocnění jeho manželky, jež nastalo 24. června 1925. Min. soc. péče zrušilo nař. rozhodnutím k odvolání jmenované firmy výměr okresního úřadu, pokud zavázal zaměstnavatelku k zaplacení vyšší částky než 50 Kč babických útrat, potvrdilo však výměr ten do výše 50 Kč za útraty právě uvedené. — — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Článkem VIII. zák. č. 689/20 byla vláda zmocněna, aby nařízením rozšířila působnost tohoto zákona, zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. a pozdějších zákonů jej doplňujících nebo měnících, nebo jednotlivých jejích částí na Slov. a Podk. Rus a změnila tak zákonná ustanovení dosud tam platící. Podle tohoto zmocnění bylo vydáno vl. nař. z 21. ledna 1921 č. 26 Sb., které v § 6 změnilo ustanovení prvního odstavce § 50 zák. čl. XIX:1907 o nemocenských podporách a uvedlo dnem 1. února 1921 v platnost na Slov. a Podk. Rusi novou úpravu pojišťovacích dávek. Tento § 6 v bodě 6 přiznává příslušníkům rodiny pojištěncovy, kteří bydlí s pojištěncem ve společné domácnosti a nejsou sami podrobeni pojistné povinnosti, dávky uvedené pod č. 1 a 5, t. j. od počátku nemoci zdarma lékařskou pomoc, čítajíc v to pomoc při porodu, příspěví báby, jakož i jinaké therapeutické pomůcky (č. 1), a »pohřebné« (č. 5).

Tato nová ustanovení, shodná s ustanoveními platnými již v ostatních částech republiky čsl., nastoupila tím za ustanovení odstavce 1 § 50

zák. čl. XIX:1907, upravující dosud odchylně pojistné dávky nemocenské, odstranila tedy nejen dotyčná ustanovení § 50 zák. čl. XIX:1907, nýbrž derogovala nutně i min. nař. č. 4790/1917, pokud novelisuje zmíněné předpisy § 50. Tím pozbyl ovšem platnosti i § 12 bod 4 cit. nař., doplňující ustanovení § 50 odst. 1 zák. čl. XIX:1907 o podporách v šestinedělí. Místo těchto předpisů nastupující nová ustanovení § 6 vl. nař. č. 26/21, shora citovaná, přiznávají rodinným příslušníkům pouze dávky uvedené v tomto § 6 pod č. 1 a 5, tedy nikoliv peněžité podpory v šestinedělí, o nichž mluví § 6 pod 3 a 4, jež přiznává pouze pojištěnkám.

Nař. rozhodnutí posuzovalo sporný případ tedy neprávem podle § 12 bodu 4 min. nař. č. 4790/17, než ve věci došlo ke stejnému závěru, že příslušníku rodiny pojištěncovy nepřisluší zákonný nárok na poskytnutí peněžité podpory v šestinedělí. Nemohl proto nss shledati, že by nař. rozhodnutí bylo zasáhlo nezákonným způsobem v práva stěžující si strany.

Č. 9235.

P o j i š t ě n í n e m o c e n s k é : * I členové společenstva, zřízeného podle zák. č. 70/1873 ř. z., jsou ve svém zaměstnání u tohoto společenstva povinni nemocenským pojištěním, jsou-li splněny podmínky § 1 odst. 1 zák. č. 268/19.

(Nález ze dne 2. května 1931 č. 6558.)

V ě c: Výrobní družstvo železářů a jejich pomocných řemesel, zapsané společenstvo s obmezeným ručením v B. a spol. proti ministerstvu sociální péče (za zúč. okresní nemocenskou pojišťovnu v B. adv. Dr. Rud. Rábl z Prahy) o nemocenské pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d ů á .

D ů v o d y: Okresní nemocenská pokladna v B. podáním z 8. srpna 1923 oznámila osp-é v B., že Výrobní družstvo železářů v B. zaměstnává ve svém závodě členy družstva, kteří jsou tam nepřetržitě zaměstnání za mzdu a jež se zdráhá k pojištění přihlásiti a domáhala se toho, aby jmenovanému družstvu přihlášení takto zaměstnaných členů družstva k nemocenskému pojištění bylo nařízeno a aby bylo vyzváno předložiti za účelem předepsání ušlých příspěvků mzdové záznamy za tři minulá léta.

Osp v B. výměrem z 9. ledna 1924 rozhodla, že členové družstva, zaměstnaní ve vlastním podniku, nepodléhají nemocenskému pojištění ve smyslu § 1 zák. č. 268/19 s odůvodněním, že, ač členové družstva jsou zaměstnání u družstva za mzdu, přes to však je za zaměstnance ve smyslu cit. ustanovení zákona považovati nelze, poněvadž pracují ve vlastním podniku a jsou tudíž současně zaměstnavateli.

Odvolání okr. nemoc. pokladny v B. vyhověla zsp v Brně rozhodnutím z 21. listopadu 1924 a zrušivši výměr osp-é vyslovila, že podléhají nemoc. pojištění oni členové družstva, kteří pro družstvo vykonávají služby neb práce na základě služebního neb pracovního poměru a nevykonávají jich jako vedlejší zaměstnání, nebo příležitostně, ježto okolnost, že jsou podílňíky družstva, je pro otázku pojistné povinnosti bez rozhodujícího významu. Dodala, že bude řešiti ve sporu pořadem in-